

L'exconseller i diputat d'ICV-EUiA creu que les eleccions municipals han posat de manifest canvis preocupants

Un toc d'atenció

AVUI, 04.06.07

Salvador Milà / Diputat d'ICV-EUiA

A primera vista la coalició ICV-EUiA-Enteses de Progrés Municipal, ha sortit prou ben parada del sotrac de les recents eleccions municipals. Partíem de 297 candidatures presentades -quasi cent més que fa quatre anys- i hem obtingut representació a 205 municipis amb una extensió territorial que supera de molt el caràcter metropolità que se'ns atribuïa: avui el 32 per cent dels electes d'ICV provenen de les comarques de fora de l'entorn barceloní.

Però jo sóc dels que penso que aquestes eleccions, amb la seva elevada abstenció i els fenòmens que s'han manifestat en la campanya electoral, posen de manifest canvis preocupants, no sols polítics sinó també socials, que de consolidar-se ens poden donar sorpreses desagradables en el futur immediat i que afecten especialment les forces d'esquerres i la coalició que s'articula al voltant d'ICV.

L'abstenció ha anat per barris i per ciutats, amb una especial incidència entre els sectors treballadors i la joventut, consolidant una tendència que s'arrossega d'anteriors eleccions. Aquesta abstenció no denota sols desinterès o cansament per la crispació política, sinó que adquireix tints socials: descontentament per una situació que fa recaure sobre els sectors treballadors i en els més joves, factura de l'èxit del model espanyol de creixement, en forma de treball mal pagat i precari, encariment efectiu del cost de vida i l'accés a l'habitatge, limitació o saturació de determinats serveis públics, problemes de convivència en zones de concentració de població immigrada, etcètera. Aquests sectors socials, especialment les generacions de després de la recuperació democràtica, estan perdent referents culturals, polítics, sindicals i associatius que havien estat el viver dels dirigents i dels votants a l'esquerra dels socialistes. De la desorientació i l'abstencionisme a l'adopció d'actituds xenòfobes i d'extrema

dreta hi va un pas, com s'ha començat a posar de manifest a Badalona o a Vic i els seus entorns.

A Barcelona i l'entorn metropolità els socialistes hegemonitzen l'acció de govern a la qual des del 1979 el PSUC i ICV han fet aportacions humanes i programàtiques importantíssimes. El missatge assenyadament renovador i inconformista, que uneix propostes socialment avançades -habitatge assequible, més atenció a les persones- a les noves preocupacions per la preservació de l'entorn, que en els últims anys hem sabut popularitzar i concretar en acció de govern, primer municipal i ara a la Generalitat, s'han *socialitzat* i ara tothom les fa seves.

Vull ressaltar també el factor d'ampliació de la base social i territorial del nostre projecte que representen els centenars de candidatures que s'articulen en l'Entesa de Progrés Municipal. Es tracta de gent molt diversa, formant grups vinculats a la defensa del territori, a la lluita contra l'especulació i contra el caciquisme que encara perdura en moltes comarques i pobles de la Catalunya interior, que apareixen allí com a veritables alternatives de renovació de la vida local. Aquesta gent d'origen cultural i polític divers s'han de sentir cada vegada més ben acollits, més escoltats i més assistits per la nostra coalició, sense forçar filiacions, a l'hora que generalitzem les seves experiències.

Amb la nostra presència al govern de la Generalitat i l'assumpció de delicades responsabilitats en els àmbits de la seguretat, de l'habitatge i del medi ambient, la nostra coalició ha vist ressaltat el seu caràcter "institucional". Això ens dóna l'oportunitat de renovar el nostre missatge polític i concentrar-nos en aquells problemes que realment preocupen els ciutadans i ciutadanes amb inquietuds socials i ambientals, que creuen que els valors dels drets humans, del repartiment més just de la riquesa, de la solidaritat, de la cultura, del respecte a l'entorn, no estan renyits -sinó que són un requisit indispensable- de l'acció de govern en una societat que es vol moderna i democràtica.

En definitiva, des d'ICV-EUiA-EPM hem d'obrir una nova etapa, que -sense renunciar a governar i fer-ho bé- ha d'aprofundir en les propostes de renovació política i recuperació del teixit social de l'esquerra verda del segle XXI arreu del territori, sobre la base de fer indestruïble la lluita per la cohesió social, la sostenibilitat ambiental i el reequilibri territorial.